ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2024

Vyhlásené: 20. 2. 2024 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

16

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 10. septembra 2010 bol v Pekingu prijatý Dohovor o potláčaní protiprávnych činov súvisiacich s medzinárodným civilným letectvom.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s dohovorom uznesením č. 2209 z 3. mája 2023 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi.

Prezidentka Slovenskej republiky podpísala listinu o pristúpení 25. augusta 2023. Listina o pristúpení bola uložená 30. novembra 2023 u depozitára, ktorým je Medzinárodná organizácia pre civilné letectvo (ICAO).

Dohovor nadobudol platnosť 1. júla 2018 a pre Slovenskú republiku je platný od 1. januára 2024 v súlade s článkom 22 ods. 2 dohovoru.

Pri prístupe k dohovoru urobila Slovenská republika nasledujúce vyhlásenie:
„Slovenská republika v súlade s článkom 21 ods. 4 písm. a) dohovoru oznamuje jeho depozitárovi ustanovenie právomoci podľa svojho vnútroštátneho práva v zmysle článku 8 ods. 2 písm. a) dohovoru.“

DOHOVOR

O POTLÁČANÍ PROTIPRÁVNYCH ČINOV SÚVISIACICH S MEDZINÁRODNÝM CIVILNÝM LETECTVOM

ŠTÁTY, ZMLUVNÉ STRANY TOHTO DOHOVORU,

HLBOKO ZNEPOKOJENÉ TÝM, že protiprávne činy proti civilnému letectvu ohrozujú bezpečnosť a ochranu osôb a majetku, majú vážne dôsledky pre prevádzku leteckých služieb, letísk a leteckej navigácie a oslabujú dôveru národov sveta v bezpečnú a usporiadanú prevádzku civilného letectva pre všetky štáty,

UZNÁVAJÚC, že nové druhy hrozieb proti civilnému letectvu si vyžadujú nové spoločné úsilie a postupy spolupráce na strane štátov a

SÚC PRESVEDČENÉ, že na lepšie zvládnutie týchto hrozieb je naliehavo potrebné posilniť právny rámec pre medzinárodnú spoluprácu pri predchádzaní a potláčaní protiprávnych činov proti civilnému letectvu,

SA DOHODLI NASLEDOVNE:

Článok 1

(1) Trestný čin spácha osoba, ak protiprávne a úmyselne

a) vykoná násilný čin proti osobe na palube lietadla počas letu, ak tento čin môže ohroziť bezpečnosť tohto lietadla, alebo

b) zničí lietadlo v prevádzke alebo spôsobí na takomto lietadle škodu, v dôsledku ktorej nie je schopné letu, alebo ktorá môže ohroziť jeho bezpečnosť počas letu, alebo

c) akýmkoľvek spôsobom umiestni alebo dá umiestniť v lietadle v prevádzke zariadenie alebo látku, ktorá môže toto lietadlo zničiť alebo spôsobiť na ňom škodu, v dôsledku ktorej nie je schopné letu alebo ktorá môže ohroziť jeho bezpečnosť počas letu, alebo

d) zničí alebo poškodí letecké navigačné zariadenia alebo zasiahne do ich prevádzky, ak takýto čin môže ohroziť bezpečnosť lietadla počas letu, alebo

e) oznámi informáciu, o ktorej vie, že je nepravdivá, čím ohrozí bezpečnosť lietadla počas letu, alebo

f) použije lietadlo v prevádzke so zámerom spôsobiť smrť, vážnu ujmu na zdraví alebo značnú škodu na majetku alebo životnom prostredí, alebo

g) uvoľní alebo vypustí z lietadla v prevádzke akúkoľvek biologickú, chemickú alebo jadrovú zbraň, alebo výbušné, rádioaktívne alebo podobné látky spôsobom, ktorý spôsobí alebo môže spôsobiť smrť, vážnu ujmu na zdraví alebo značnú škodu na majetku alebo životnom prostredí, alebo

h) použije proti lietadlu v prevádzke alebo na jeho palube akúkoľvek biologickú, chemickú alebo jadrovú zbraň, alebo výbušné, rádioaktívne alebo podobné látky spôsobom, ktorý spôsobí alebo môže spôsobiť smrť, vážnu ujmu na zdraví alebo značnú škodu na majetku alebo životnom prostredí, alebo

i) prepraví, dá prepraviť alebo umožní prepraviť na palube lietadla

1. akýkoľvek výbušný alebo rádioaktívny materiál s vedomím, že je určený na použitie alebo na hrozbu jeho použitia, podmienečne alebo bezpodmienečne, ako je ustanovené vnútroštátnym právom, na spôsobenie smrti alebo vážnej ujmy na zdraví alebo škody so zámerom zastrašiť obyvateľstvo alebo donútiť vládu alebo medzinárodnú organizáciu, aby konala alebo sa

zdržala nejakého konania, alebo

2. akúkoľvek biologickú, chemickú alebo jadrovú zbraň s vedomím, že ide o biologickú, chemickú alebo jadrovú zbraň ako je definovaná v článku 2, alebo
3. akýkoľvek zdrojový materiál, osobitný štiepny materiál alebo vybavenie alebo materiál zvlášť navrhnutý alebo pripravený na spracovanie, použitie alebo výrobu osobitného štiepneho materiálu s vedomím, že je určený na použitie pri jadrovom výbuchu alebo na akúkoľvek inú jadrovú činnosť, na ktorú sa nevzťahujú záruky podľa dohody o zárukách s Medzinárodnou agentúrou pre atómovú energiu, alebo
4. akékoľvek vybavenie, materiály alebo softvér alebo súvisiacu technológiu, ktoré významne prispievajú k vývoju, výrobe alebo dodaniu biologickej, chemickej alebo jadrovej zbrane, bez zákonného povolenia a s úmyslom ich použitia na tento účel, za predpokladu, že činnosti zahŕňajúce štát, zmluvnú stranu, vrátane tých, ktoré vykonáva fyzická alebo právnická osoba splnomocnená štátom, zmluvnou stranou, nie sú trestným činom podľa tretieho a štvrtého bodu, ak preprava týchto vecí alebo materiálov alebo použitie alebo činnosť, na ktoré sú určené, je v súlade s jeho právami, zodpovednosťou a záväzkami podľa príslušnej mnohostrannej zmluvy o nešírení, ktorej je zmluvnou stranou, vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 7.

(2) Trestný čin spácha osoba, ak použijúc akékoľvek zariadenie, látku alebo zbraň protiprávne a úmyselne

a) vykoná násilný čin, ktorý spôsobí alebo môže spôsobiť vážnu ujmu na zdraví alebo smrť, proti osobe nachádzajúcej sa na letisku slúžiacom medzinárodnému civilnému letectvu, alebo

b) zničí alebo vážne poškodí zariadenia letiska slúžiaceho medzinárodnému civilnému letectvu alebo lietadlo mimo prevádzky, ktoré sa na ňom nachádza, alebo naruší služby letiska, ak takýto čin ohrozuje alebo môže ohroziť bezpečnosť na tomto letisku.

(3) Trestný čin spácha aj osoba, ktorá

a) sa vyhráža spáchaním niektorého z trestných činov uvedených v odseku 1 písm. a), b), c), d), f), g) a h) alebo v odseku 2 tohto článku, alebo

b) protiprávne a úmyselne spôsobí, že akákoľvek osoba prijme takúto vyhrážku, za okolností, ktoré naznačujú, že vyhrážka je hodnoverná.

(4) Trestný čin spácha aj osoba, ktorá

a) sa pokúsi spáchať niektorý z trestných činov uvedených v odseku 1 alebo odseku 2 tohto článku, alebo

b) organizuje iných alebo riadi iné osoby, aby spáchali trestný čin uvedený v odseku 1, odseku 2, odseku 3 alebo odseku 4 písm. a) tohto článku, alebo

c) sa ako spolupáchateľ zúčastní na spáchaní trestného činu uvedeného v odseku 1, odseku 2, odseku 3 alebo odseku 4 písm. a) tohto článku, alebo

d) protiprávne a úmyselne pomôže inej osobe vyhnúť sa vyšetrovaniu, trestnému stíhaniu alebo trestu s vedomím, že táto osoba spáchala čin, ktorý je trestným činom uvedeným v odseku 1, odseku 2, odseku 3, odseku 4 písm. a), b) alebo c) tohto článku, alebo že túto osobu za takýto trestný čin hľadajú na účely trestného stíhania orgány činné v trestnom konaní alebo bola táto osoba za takýto trestný čin odsúdená.

(5) Bez ohľadu na to, či došlo k spáchaniu alebo pokusu o spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v odseku 1, odseku 2 alebo odseku 3 tohto článku, každý štát, zmluvná strana, ustanoví za trestný čin jeden alebo oba z nasledujúcich činov spáchaných úmyselne:

a) dohoda s jednou alebo viacerými osobami spáchať trestný čin uvedený v odseku 1, odseku 2

alebo odseku 3 tohto článku a, ak to vyžaduje vnútroštátne právo, zahŕňajúci konanie jedného z účastníkov na podporu tejto dohody, alebo

b) konanie, ktoré akýmkoľvek iným spôsobom prispeje k spáchaniu jedného alebo viacerých trestných činov uvedených v odseku 1, odseku 2 alebo odseku 3 tohto článku skupinou osôb konajúcich so spoločným zámerom, pričom toto prispenie

i. sa vykoná s cieľom podporovať všeobecnú trestnú činnosť alebo zámer skupiny, pričom táto činnosť alebo zámer zahŕňa spáchanie trestného činu uvedeného v odseku 1, odseku 2 alebo odseku 3 tohto článku, alebo

ii. sa vykoná s vedomím o úmysle tejto skupiny spáchať trestný čin uvedený v odseku 1, odseku 2 alebo odseku 3 tohto článku.

Článok 2

Na účely tohto dohovoru sa rozumie

a) „lietadlom počas letu“ lietadlo v ktoromkoľvek čase od okamihu, keď sú všetky jeho vonkajšie dvere po naložení a nastúpení cestujúcich uzavreté až do okamihu, keď sú ktorékoľvek z týchto dverí otvorené za účelom vyloženia a vystúpenia; v prípade vynúteného pristátia sa považuje let za trvajúci až do okamihu, keď príslušné orgány prevezmú zodpovednosť za lietadlo a za osoby a majetok na palube,

b) „lietadlom v prevádzke“ lietadlo v čase od začiatku predletovej prípravy lietadla pozemným personálom alebo posádkou lietadla pre určitý let do dvadsaťštyri hodín po ktoromkoľvek pristátí; čas lietadla v prevádzke vždy zahŕňa celý čas, počas ktorého je lietadlo počas letu, ako ustanovuje písmeno a) tohto článku,

c) „leteckými navigačnými zariadeniami“ signály, údaje, informácie alebo systémy potrebné pre navigáciu lietadla,

d) „toxickou chemickou látkou“ akákoľvek chemická látka, ktorá svojím chemickým pôsobením na životné procesy môže spôsobiť smrť, dočasné znefunkčnenie alebo trvalú ujmu ľuďom alebo živočíchom. Patria sem všetky takéto chemické látky bez ohľadu na ich pôvod alebo spôsob ich výroby a bez ohľadu na to, či vznikajú v zariadeniach, v munícii alebo inde,

e) „rádioaktívnym materiálom“ jadrový materiál a iné rádioaktívne látky, ktoré obsahujú nuklidy, ktoré prechádzajú samovoľným rozpadom (proces sprevádzaný vysielaním jedného alebo viacerých typov ionizujúceho žiarenia, ako sú alfa, beta, neutrónové častice a gama lúče) a ktoré môžu vzhľadom na svoje rádiologické alebo štiepne vlastnosti spôsobiť smrť, vážnu ujmu na zdraví alebo značnú škodu na majetku alebo životnom prostredí,

f) „jadrovým materiálom“ plutónium s výnimkou plutónia, v ktorom je izotopická koncentrácia plutónia-238 vyššia ako 80%; urán-233; urán obohatený izotopmi 235 alebo 233; urán obsahujúci zmes izotopov vyskytujúcich sa v prírode, okrem uránu obsiahnutého v rude alebo vo zvyškoch rudy; alebo akýkoľvek materiál obsahujúci jednu alebo viacero z vyššie uvedených látok,

g) „uránom obohateným izotopmi 235 alebo 233“ urán obsahujúci izotop 235 alebo 233 alebo oba tieto izotopy v takom množstve, že pomer súčtu týchto izotopov k izotopu 238 je väčší ako pomer izotopu 235 k izotopu 238 v uráne vyskytujúcom sa v prírode,

h) „biologickou, chemickou alebo jadrovou zbraňou“ sa rozumejú

(a) „biologické zbrane“, ktorými sú

i. mikrobiálne alebo iné biologické činitele alebo toxíny bez ohľadu na ich pôvod alebo spôsob výroby, v takých druhoch a množstvách, ktoré nie je možné odôvodniť profylaktickými, ochrannými alebo inými mierovými účelmi; alebo

ii. zbrane, zariadenia alebo nosiče určené na použitie týchto činiteľov alebo toxínov na

nepriateľské účely alebo v ozbrojenom konflikte.

(b) „chemické zbrane“, ktorými sú spoločne alebo samostatne

i. toxické chemické látky a ich prekurzory, okrem tých, ktoré sú určené na:

(A) priemyselné, poľnohospodárske, výskumné, zdravotnícke, farmaceutické alebo iné mierové účely; alebo

(B) ochranné účely, konkrétne účely, ktoré sa priamo týkajú ochrany pred toxickými chemickými látkami a ochrany pred chemickými zbraňami; alebo

(C) vojenské účely, ktoré nesúvisia s použitím chemických zbraní a nie sú závislé od použitia toxických vlastností chemických látok ako spôsobu vedenia boja; alebo

(D) presadzovanie práva vrátane kontroly vnútorných nepokojov,

pokiaľ ich druhy a množstvá zodpovedajú týmto účelom,

ii. munícia a prístroje osobitne navrhnuté tak, aby spôsobili smrť alebo inú ujmu na zdraví ako následok toxických vlastností týchto toxických chemických látok uvedených pod písm. (b) bod i., ktoré by sa v dôsledku používania takejto munície a prístrojov uvoľnili,

iii. akékoľvek zariadenie osobitne navrhnuté na použitie priamo v spojení s používaním munície a prístrojov uvedených pod písm. (b) bod ii.

(c) jadrové zbrane a iné jadrové výbušné zariadenia.

i) „prekurzorom“ akýkoľvek chemický reagent, ktorý je súčasťou ktoréhokoľvek stupňa výroby toxickej chemickej látky akoukoľvek metódou. Patrí sem akýkoľvek kľúčový komponent dvojzložkového alebo viaczložkového chemického systému,

j) pojmy „východiskový materiál“ a „osobitný štiepny materiál“ majú rovnaký význam, aký im pripisuje Štatút Medzinárodnej agentúry pre atómovú energiu, dojednaný v New Yorku 26. októbra 1956.

Článok 3

Každý štát, zmluvná strana, sa zaväzuje, že za trestné činy uvedené v článku 1 ustanoví prísne tresty.

Článok 4

(1) Každý štát, zmluvná strana, môže v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi zásadami prijať potrebné opatrenia na zavedenie zodpovednosti právnickej osoby nachádzajúcej sa na jej území alebo zriadenej podľa jej zákonov, ak osoba zodpovedná za riadenie alebo kontrolu tejto právnickej osoby pri výkone svojej funkcie spácha trestný čin uvedený v článku 1. Takáto zodpovednosť môže byť trestnoprávna, občianskoprávna alebo správnoprávna.

(2) Touto zodpovednosťou nie je dotknutá trestnoprávna zodpovednosť fyzických osôb, ktoré spáchali trestné činy.

(3) Ak štát, zmluvná strana, prijme nevyhnutné opatrenia na zavedenie zodpovednosti právnickej osoby podľa odseku 1 tohto článku, bude sa usilovať zabezpečiť, aby príslušné trestnoprávne, občianskoprávne alebo správnoprávne sankcie boli účinné, primerané a odstrašujúce. Takéto sankcie môžu zahŕňať peňažné sankcie.

Článok 5

(1) Tento dohovor sa nevzťahuje na lietadlá používané vo vojenských, colných alebo policajných službách.

(2) V prípadoch predpokladaných v článku 1 ods. 1 písm. a), b), c), e), f), g), h) a i) sa tento dohovor uplatňuje bez ohľadu na to, či lietadlo uskutočňuje medzinárodný alebo vnútroštátny let, iba vtedy,

a) ak sa skutočné alebo plánované miesto vzletu alebo pristátia lietadla nachádza mimo územia štátu registrácie tohto lietadla, alebo

b) ak je trestný čin spáchaný na území iného štátu ako je štát registrácie lietadla.

(3) Bez ohľadu na odsek 2 tohto článku v prípadoch predpokladaných v článku 1 ods. 1 písm. a), b), c), e), f), g), h) a i) sa tento dohovor uplatňuje tiež, ak je páchateľ alebo údajný páchateľ pristihnutý na území iného štátu ako je štát registrácie lietadla.

(4) Vo vzťahu k štátom, zmluvným stranám, uvedeným v článku 15 a v prípadoch uvedených v článku 1 ods. 1 písm. a), b), c), e), f), g), h) a i), sa tento dohovor neuplatňuje, ak sa miesta uvedené v odseku 2 písm. a) tohto článku nachádzajú na území toho istého štátu, ak je tento štát jedným zo štátov uvedených v článku 15, pokiaľ trestný čin nie je spáchaný alebo páchateľ alebo údajný páchateľ nie je pristihnutý na území iného štátu než tohto štátu.

(5) V prípadoch predpokladaných v článku 1 ods. 1 písm. d) sa tento dohovor uplatňuje iba vtedy, ak sa letecké navigačné zariadenia používajú v riadení medzinárodnej leteckej prepravy.

(6) Ustanovenia odseku 2, odseku 3, odseku 4 a odseku 5 tohto článku sa uplatňujú aj v prípadoch predpokladaných v článku 1 ods. 4.

Článok 6

(1) Nič z toho, čo je obsiahnuté v tomto dohovore, nemá vplyv na iné práva, záväzky a zodpovednosti štátov a jednotlivcov podľa medzinárodného práva, najmä ciele a zásady Charty Organizácie Spojených národov, Dohovor o medzinárodnom civilnom letectve a medzinárodné humanitárne právo.

(2) Týmto dohovorom sa neriadi činnosť ozbrojených síl počas ozbrojeného konfliktu, v zmysle, v akom sa tieto pojmy chápu podľa medzinárodného humanitárneho práva, ktorá sa riadi týmto právom, a týmto dohovorom sa neriadi činnosť vojenských síl štátu pri výkone ich služobných povinností, pokiaľ sa riadi inými pravidlami medzinárodného práva.

(3) Ustanovenia odseku 2 tohto článku nemožno vykladať v tom zmysle, že ospravedlňujú alebo činia zákonnými inak protiprávne činy alebo že vylučujú stíhanie podľa iných právnych predpisov.

Článok 7

Nič z toho, čo je obsiahnuté v tomto dohovore, nemá vplyv na práva, záväzky a zodpovednosti štátov, ktoré sú zmluvnými stranami Zmluvy o nešírení jadrových zbraní podpísanej v Londýne, Moskve a Washingtone 1. júla 1968, Dohovoru o zákaze vývoja, výroby a hromadenia zásob bakteriologických (biologických) a toxínových zbraní a o ich zničení, podpísaného v Londýne, Moskve a Washingtone 10. apríla 1972 alebo Dohovoru o zákaze vývoja, výroby, hromadenia a použitia chemických zbraní a o ich zničení, podpísaného v Paríži 13. januára 1993, a ktoré vyplývajú z týchto zmlúv.

Článok 8

(1) Každý štát, zmluvná strana, prijme nevyhnutné opatrenia na uplatnenie svojej právomoci nad trestnými činmi uvedenými v článku 1 v týchto prípadoch:

a) keď je trestný čin spáchaný na území tohto štátu,

b) keď je trestný čin spáchaný proti lietadlu alebo na palube lietadla registrovaného v tomto štáte,

c) keď lietadlo, na palube ktorého je trestný čin spáchaný, pristane na jeho území s údajným páchateľom ešte na palube,

d) keď je trestný čin spáchaný proti lietadlu alebo na palube lietadla prenajatého bez posádky nájomcovi, ktorý má v tomto štáte hlavné miesto podnikania, a ak nájomca nemá také miesto podnikania, má v ňom trvalý pobyt,

e) keď trestný čin spácha štátny príslušník tohto štátu.

(2) Každý štát, zmluvná strana, môže tiež uplatniť svoju právomoc nad ktorýmkoľvek takýmto trestným činom v nasledujúcich prípadoch:

a) keď je trestný čin spáchaný proti štátnemu príslušníkovi tohto štátu,

b) keď trestný čin spácha osoba bez štátnej príslušnosti, ktorá má obvyklý pobyt na území tohto štátu.

(3) Každý štát, zmluvná strana, prijme obdobne nevyhnutné opatrenia na uplatnenie svojej právomoci nad trestnými činmi uvedenými v článku 1 v prípade, keď sa údajný páchateľ nachádza na jeho území a tento štát túto osobu nevydá podľa článku 12 niektorému zo štátov, zmluvných strán, ktoré uplatnili svoju právomoc vo vzťahu k uvedeným trestným činom v súlade s príslušnými odsekmi tohto článku.

(4) Tento dohovor nevylučuje trestnú právomoc vykonávanú v súlade s vnútroštátnym právom.

Článok 9

(1) Ak ktorýkoľvek štát, zmluvná strana, na území ktorého sa nachádza páchateľ alebo údajný páchateľ, je presvedčený o tom, že ho k tomu okolnosti oprávňujú, vezme túto osobu do väzby alebo prijme iné opatrenia na zabezpečenie jej prítomnosti. Väzba a iné opatrenia sa budú riadiť zákonmi tohto štátu, avšak môžu trvať iba po dobu, ktorá je nevyhnutná na začatie trestného alebo vydávacieho konania.

(2) Takýto štát okamžite vykoná predbežné zisťovanie skutočností.

(3) Akejkoľvek osobe vo väzbe podľa odseku 1 tohto článku bude umožnené, aby sa okamžite spojila s najbližším príslušným zástupcom štátu, ktorého je štátnym príslušníkom.

(4) Ak štát, zmluvná strana, vezme v súlade s týmto článkom osobu do väzby, informuje okamžite štáty, zmluvné strany, ktoré uplatnili svoju právomoc podľa článku 8 ods. 1 a ktoré uplatnili svoju právomoc a upovedomili depozitára podľa článku 21 ods. 4 písm. a), a pokiaľ to považuje za vhodné, ktorékoľvek ďalšie dotknuté štáty, o skutočnosti, že táto osoba je vo väzbe, a o okolnostiach oprávňujúcich jej vzatie do väzby. Štát, zmluvná strana, ktorý vykonáva predbežné zisťovanie uvedené v odseku 2 tohto článku, urýchlene oznámi svoje zistenia týmto štátom, zmluvným stranám a uvedie, či má v úmysle vykonávať svoju právomoc.

Článok 10

Štát, zmluvná strana, na území ktorého sa údajný páchateľ nájde, je povinný, pokiaľ túto osobu nevydá, bez výnimky a bez ohľadu na to, či bol trestný čin spáchaný na jeho území, predložiť prípad príslušným orgánom na účel trestného stíhania. Tieto orgány rozhodnú rovnakým spôsobom ako v prípade akéhokoľvek iného závažného trestného činu podľa práva tohto štátu.

Článok 11

Každej osobe, ktorá je vzatá do väzby, alebo vo vzťahu ku ktorej sa príjmu akékoľvek iné opatrenia alebo prebieha konanie podľa tohto dohovoru, bude zaručené spravodlivé zaobchádzanie vrátane uplatňovania všetkých práv a záruk v súlade s právom štátu, na území ktorého sa táto

osoba nachádza, a príslušnými ustanoveniami medzinárodného práva vrátane medzinárodného práva ľudských práv.

Článok 12

(1) Trestné činy uvedené v článku 1 sa považujú za zahrnuté do každej zmluvy o vydávaní, ktorá existuje medzi štátmi, zmluvnými stranami, ako trestné činy podliehajúce vydaniu. Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú, že zahrnú tieto trestné činy ako trestné činy podliehajúce vydaniu do každej zmluvy o vydávaní, ktorú medzi sebou uzavrú.

(2) Ak štát, zmluvná strana, ktorý viaže vydanie na existenciu zmluvy, prijme žiadosť o vydanie iného štátu, zmluvnej strany, s ktorým nemá žiadnu zmluvu o vydávaní, môže podľa svojej úvahy považovať tento dohovor za právny základ pre vydanie za trestné činy uvedené v článku 1. Vydanie podlieha ostatným podmienkam, ktoré ustanovuje právo dožiadaného štátu.

(3) Štáty, zmluvné strany, ktoré nepodmieňujú vydanie páchateľa existenciou zmluvy, uznajú trestné činy uvedené v článku 1 medzi sebou za trestné činy podliehajúce vydaniu podľa podmienok, ktoré ustanovuje právo dožiadaného štátu.

(4) Na účel vydania medzi štátmi, zmluvnými stranami, sa každý z trestných činov posudzuje tak, ako keby bol spáchaný nielen v mieste, kde k nemu došlo, ale aj na územiach štátov, ktoré majú uplatniť svoju právomoc v súlade s článkom 8 ods. 1 písm. b), c), d) a e) a ktoré uplatnili svoju právomoc v súlade s článkom 8 ods. 2.

(5) Trestné činy uvedené v článku 1 ods. 5 písm. a) a b) sa na účel vydania medzi štátmi, zmluvnými stranami, posudzujú ako rovnocenné.

Článok 13

Žiaden z trestných činov uvedených v článku 1 sa na účely vydania alebo vzájomnej právnej pomoci nepovažuje za politický trestný čin, trestný čin spojený s politickým trestným činom alebo za trestný čin inšpirovaný politickými motívmi. V tomto zmysle sa žiadosť o vydanie alebo o vzájomnú právnu pomoc založená na takomto trestnom čine nemôže odmietnuť iba z dôvodu, že sa týka politického trestného činu alebo trestného činu spojeného s politickým trestným činom, alebo trestného činu inšpirovaného politickými motívmi.

Článok 14

Nič z toho, čo je obsiahnuté v tomto dohovore, sa nebude vykladať v tom zmysle, že by ukladalo povinnosť vydať alebo poskytnúť vzájomnú právnu pomoc, ak dožiadaný štát, zmluvná strana má závažné dôvody sa domnievať, že žiadosť o vydanie za trestné činy uvedené v článku 1 alebo o vzájomnú právnu pomoc v súvislosti s takýmito trestnými činmi bola podaná za účelom trestného stíhania alebo potrestania tejto osoby z dôvodu jej rasy, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu, politických názorov alebo pohlavia, alebo že vyhovenie takejto žiadosti by bolo na ujmu postavenia tejto osoby z ktoréhokoľvek z týchto dôvodov.

Článok 15

Štáty, zmluvné strany, ktoré zriadia organizácie na spoločné prevádzkovanie leteckej dopravy alebo medzinárodné prevádzkové agentúry, majúce v prevádzke lietadlá, ktoré podliehajú spoločnej alebo medzinárodnej registrácii, určia medzi sebou vhodným spôsobom pre každé lietadlo štát, ktorý bude vykonávať právomoc a bude na účel tohto dohovoru štátom registrácie a upovedomia o tom generálneho tajomníka Medzinárodnej organizácie civilného letectva, ktorý oznámi túto informáciu všetkým štátom, zmluvným stranám tohto dohovoru.

Článok 16

(1) Štáty, zmluvné strany sa budú usilovať v súlade s medzinárodným a vnútroštátnym právom prijať všetky uskutočniteľné opatrenia za účelom zabránenia trestným činom uvedeným v článku 1.

(2) Ak by v dôsledku spáchania niektorého z trestných činov uvedených v článku 1 došlo k odloženiu alebo prerušeniu letu, ktorýkoľvek štát, zmluvná strana, na území ktorého sa nachádza lietadlo alebo cestujúci alebo posádka, uľahčí pokračovanie v ceste cestujúcim a posádke hneď, ako to bude uskutočniteľné, a bezodkladne vráti lietadlo a jeho náklad osobám, ktoré sú oprávnenými vlastníkmi.

Článok 17

(1) Štáty, zmluvné strany, si navzájom v čo najväčšej miere poskytnú pomoc v súvislosti s trestným konaním začatým vo veci trestných činov uvedených v článku 1. Vo všetkých prípadoch sa uplatní právo dožiadaného štátu.

(2) Ustanovenia odseku 1 tohto článku nemajú vplyv na záväzky vyplývajúce z akejkoľvek inej dvojstrannej alebo mnohostrannej zmluvy, ktorou sa riadi alebo bude riadiť úplne alebo čiastočne vzájomná pomoc v trestných veciach.

Článok 18

Každý štát, zmluvná strana, ktorý má dôvod sa domnievať, že má byť spáchaný jeden z trestných činov uvedených v článku 1, poskytne v súlade so svojím vnútroštátnym právom všetky relevantné informácie, ktoré má k dispozícii, tým štátom, zmluvným stranám, ktoré považuje za štáty uvedené v článku 8 ods. 1 a v článku 8 ods. 2.

Článok 19

Každý štát, zmluvná strana, v súlade so svojím vnútroštátnym právom oznámi Rade Medzinárodnej organizácie civilného letectva čo možno najskôr všetky relevantné informácie, ktoré má k dispozícii, týkajúce sa:

a) okolností trestného činu,

b) úkonov uskutočnených podľa článku 16 ods. 2,

c) opatrení prijatých vo vzťahu k páchateľovi alebo údajnému páchateľovi a zvlášť o výsledkoch každého vydávacieho konania alebo iného právneho konania.

Článok 20

(1) Akýkoľvek spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru, ktorý nemožno urovnať rokovaním, sa na žiadosť jedného z nich predloží na rozhodcovské konanie. Ak do šiestich mesiacov odo dňa žiadosti o rozhodcovské konanie strany nie sú schopné dohodnúť sa na organizácii rozhodcovského konania, môže ktorákoľvek z týchto strán predložiť spor Medzinárodnému súdnemu dvoru v súlade so Štatútom Medzinárodného súdneho dvora.

(2) Ktorýkoľvek štát môže pri podpise, ratifikácii, prijatí alebo schválení tohto dohovoru alebo pri prístupe k nemu vyhlásiť, že sa nepovažuje byť viazaným predchádzajúcim odsekom. Ostatné štáty, zmluvné strany nebudú viazané predchádzajúcim odsekom vo vzťahu k štátu, zmluvnej strane, ktorý takúto výhradu urobil.

(3) Ktorýkoľvek štát, zmluvná strana, ktorý urobí výhradu podľa predchádzajúceho odseku, môže túto výhradu kedykoľvek odvolať oznámením depozitárovi.

Článok 21

(1) Tento dohovor je otvorený na podpis v Pekingu 10. septembra 2010 štátom, ktoré sa zúčastnili na Diplomatickej konferencii o bezpečnosti leteckej dopravy, ktorá sa uskutočnila v Pekingu od 30. augusta do 10. septembra 2010. Po 27. septembri 2010 bude tento dohovor otvorený na podpis všetkým štátom v sídle Medzinárodnej organizácie civilného letectva v Montreale, kým nenadobudne platnosť v súlade s článkom 22.

(2) Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení, sa uložia u generálneho tajomníka Medzinárodnej organizácie civilného letectva, ktorý sa týmto určuje za depozitára.

(3) Ktorýkoľvek štát, ktorý neratifikoval, neprijal alebo neschválil tento dohovor v súlade s odsekom 2 tohto článku, môže k nemu kedykoľvek pristúpiť. Listina o prístupe sa uloží u depozitára.

(4) Pri ratifikácii, prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana

a) oznámi depozitárovi, akú právomoc ustanovil podľa svojho vnútroštátneho práva v súlade s článkom 8 ods. 2 a okamžite upovedomí depozitára o každej zmene, a

b) môže vyhlásiť, že bude uplatňovať ustanovenia článku 1 ods. 4 písm. d) v súlade so zásadami svojho trestného práva, ktoré sa týkajú vyňatia zo zodpovednosti rodinných príslušníkov.

Článok 22

(1) Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň druhého mesiaca nasledujúceho po dni uloženia dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe.

(2) Pre každý štát, ktorý tento dohovor ratifikuje, prijme, schváli alebo k nemu pristúpi po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe nadobudne tento dohovor platnosť prvý deň druhého mesiaca nasledujúceho po dni, keď tento štát uložil svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí, schválení alebo prístupe.

(3) Len čo tento dohovor nadobudne platnosť, depozitár ho zaregistruje v Organizácii Spojených národov.

Článok 23

(1) Ktorýkoľvek štát, zmluvná strana, môže tento dohovor vypovedať písomným oznámením depozitárovi.

(2) Výpoveď nadobudne platnosť po uplynutí jedného roka po dni, keď depozitár prijal toto oznámenie.

Článok 24

Medzi štátmi, zmluvnými stranami, má tento dohovor prednosť pred nasledujúcimi dokumentmi:

a) Dohovor o potláčaní protiprávnych činov ohrozujúcich bezpečnosť civilného letectva, podpísaný v Montreale 23. septembra 1971, a

b) Protokol o potláčaní násilných protiprávnych činov na letiskách slúžiacich medzinárodnému civilnému letectvu doplňujúci Dohovor o potláčaní protiprávnych činov ohrozujúcich bezpečnosť civilného letectva prijatý v Montreale 23. septembra 1971, podpísaný v Montreale 24. februára 1988.

Článok 25

Depozitár urýchlene upovedomí všetky štáty, zmluvné strany tohto dohovoru, a všetky signatárske štáty alebo štáty pristupujúce k tomuto dohovoru o dátume každého podpisu, dátume uloženia každej ratifikačnej listiny, listiny o schválení, prijatí alebo prístupe o dátume nadobudnutia platnosti tohto dohovoru a ďalších relevantných skutočnostiach.

NA DÔKAZ TOHO dolupodpísaní riadne na to splnomocnení splnomocnenci tento dohovor podpísali.

DANÉ v Pekingu desiateho dňa septembra roku dvetisíc desať v anglickom, arabskom, čínskom, francúzskom, ruskom a španielskom jazyku, pričom všetky znenia majú rovnakú platnosť, táto autenticita nadobudne účinnosť po overení vzájomnej zhody týchto znení sekretariátom konferencie pod právomocou predsedu konferencie do deväťdesiatich dní od tu uvedeného dátumu. Tento dohovor bude uložený v archívoch Medzinárodnej organizácie civilného letectva a jeho overené kópie zašle depozitár všetkým zmluvným štátom tohto dohovoru.

CONVENTION

ON THE SUPPRESSION OF UNLAWFUL ACTS RELATING TO INTERNATIONAL CIVIL AVIATION

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

DEEPLY CONCERNED that unlawful acts against civil aviation jeopardize the safety and security of persons and property, seriously affect the operation of air services, airports and air navigation, and undermine the confidence of the peoples of the world in the safe and orderly conduct of civil aviation for all States;

RECOGNIZING that new types of threats against civil aviation require new concerted efforts and policies of cooperation on the part of States; and

BEING CONVINCED that in order to better address these threats, there is an urgent need to strengthen the legal framework for international cooperation in preventing and suppressing unlawful acts against civil aviation;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

1. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally:
   (a) performs an act of violence against a person on board an aircraft in flight if that act is likely to endanger the safety of that aircraft; or

(b) destroys an aircraft in service or causes damage to such an aircraft which renders it incapable of flight or which is likely to endanger its safety in flight; or

(c) places or causes to be placed on an aircraft in service, by any means whatsoever, a device or substance which is likely to destroy that aircraft, or to cause damage to it which renders it incapable of flight, or to cause damage to it which is likely to endanger its safety in flight; or

(d) destroys or damages air navigation facilities or interferes with their operation, if any such act is likely to endanger the safety of aircraft in flight; or

(e) communicates information which that person knows to be false, thereby endangering the safety of an aircraft in flight; or

(f) uses an aircraft in service for the purpose of causing death, serious bodily injury, or serious damage to property or the environment; or

(g) releases or discharges from an aircraft in service any BCN weapon or explosive, radioactive, or similar substances in a manner that causes or is likely to cause death, serious bodily injury or serious damage to property or the environment; or

(h) uses against or on board an aircraft in service any BCN weapon or explosive, radioactive, or similar substances in a manner that causes or is likely to cause death, serious bodily injury or serious damage to property or the environment; or

(i) transports, causes to be transported, or facilitates the transport of, on board an aircraft:

(1) any explosive or radioactive material, knowing that it is intended to be used to cause, or in a threat to cause, with or without a condition, as is provided for under national law, death or serious injury or damage for the purpose of intimidating a population, or compelling a government or an international organization to do or to abstain from doing any act; or

(2) any BCN weapon, knowing it to be a BCN weapon as defined in Article 2; or

(3) any source material, special fissionable material, or equipment or material especially designed or prepared for the processing, use or production of special fissionable material, knowing that it is intended to be used in a nuclear explosive activity or in any other nuclear activity not under safeguards pursuant to a safeguards agreement with the International Atomic Energy Agency; or

(4) any equipment, materials or software or related technology that significantly contributes to the design, manufacture or delivery of a BCN weapon without lawful authorization and with the intention that it will be used for such purpose;

provided that for activities involving a State Party, including those undertaken by a person or legal entity authorized by a State Party, it shall not be an offence under subparagraphs (3) and (4) if the transport of such items or materials is consistent with or is for a use or activity that is consistent with its rights, responsibilities and obligations under the applicable multilateral non-proliferation treaty to which it is a party including those referred to in Article 7.

2. Any person commits an offence if that person unlawfully and intentionally, using any device, substance or weapon:

(a) performs an act of violence against a person at an airport serving international civil aviation which causes or is likely to cause serious injury or death; or

(b) destroys or seriously damages the facilities of an airport serving international civil aviation or aircraft not in service located thereon or disrupts the services of the airport,

if such an act endangers or is likely to endanger safety at that airport.

3. Any person also commits an offence if that person:

(a) makes a threat to commit any of the offences in subparagraphs (a), (b), (c), (d), (f), (g) and (h) of paragraph 1 or in paragraph 2 of this Article; or

(b) unlawfully and intentionally causes any person to receive such a threat,

under circumstances which indicate that the threat is credible.

4. Any person also commits an offence if that person:

(a) attempts to commit any of the offences set forth in paragraph 1 or 2 of this Article; or

(b) organizes or directs others to commit an offence set forth in paragraph 1, 2, 3 or 4(a) of this Article; or

(c) participates as an accomplice in an offence set forth in paragraph 1, 2, 3 or 4(a) of this Article; or

(d) unlawfully and intentionally assists another person to evade investigation, prosecution or punishment, knowing that the person has committed an act that constitutes an offence set forth in paragraph 1, 2, 3, 4(a), 4(b) or 4(c) of this Article, or that the person is wanted for criminal prosecution by law enforcement authorities for such an offence or has been sentenced for such an offence.

5. Each State Party shall also establish as offences, when committed intentionally, whether or not any of the offences set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article is actually committed or attempted, either or both of the following:

(a) agreeing with one or more other persons to commit an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article and, where required by national law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement; or

(b) contributing in any other way to the commission of one or more offences set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article by a group of persons acting with a common purpose, and such contribution shall either:

(i) be made with the aim of furthering the general criminal activity or purpose of the

group, where such activity or purpose involves the commission of an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article; or

(ii) be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence set forth in paragraph 1, 2 or 3 of this Article.

Article 2

For the purposes of this Convention:

(a) an aircraft is considered to be in flight at any time from the moment when all its external doors are closed following embarkation until the moment when any such door is opened for disembarkation; in the case of a forced landing, the flight shall be deemed to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for persons and property on board;

(b) an aircraft is considered to be in service from the beginning of the preflight preparation of the aircraft by ground personnel or by the crew for a specific flight until twenty-four hours after any landing; the period of service shall, in any event, extend for the entire period during which the aircraft is in flight as defined in paragraph (a) of this Article;

(c) "Air navigation facilities" include signals, data, information or systems necessary for the navigation of the aircraft;

(d) "Toxic chemical" means any chemical which through its chemical action on life processes can cause death, temporary incapacitation or permanent harm to humans or animals. This includes all such chemicals, regardless of their origin or of their method of production, and regardless of whether they are produced in facilities, in munitions or elsewhere;

(e) "Radioactive material" means nuclear material and other radioactive substances which contain nuclides which undergo spontaneous disintegration (a process accompanied by emission of one or more types of ionizing radiation, such as alpha-, beta-, neutron

particles and gamma rays) and which may, owing to their radiological or fissile properties, cause death, serious bodily injury or substantial damage to property or to the environment;

(f) "Nuclear material" means plutonium, except that with isotopic concentration exceeding 80 per cent in plutonium-238; uranium-233; uranium enriched in the isotope 235 or 233; uranium containing the mixture of isotopes as occurring in nature other than in the form of ore or ore residue; or any material containing one or more of the foregoing;

(g) "Uranium enriched in the isotope 235 or 233" means uranium containing the isotope 235 or 233 or both in an amount such that the abundance ratio of the sum of these isotopes to the isotope 238 is greater than the ratio of the isotope 235 to the isotope 238 occurring in nature;

(h) "BCN weapon" means:

(a) "biological weapons", which are:

(i) microbial or other biological agents, or toxins whatever their origin or method of production, of types and in quantities that have no justification for prophylactic, protective or other peaceful purposes; or

(ii) weapons, equipment or means of delivery designed to use such agents or toxins for hostile purposes or in armed conflict.

(b) "chemical weapons", which are, together or separately:

(i) toxic chemicals and their precursors, except where intended for:

(A) industrial, agricultural, research, medical, pharmaceutical or other peaceful purposes; or

(B) protective purposes, namely those purposes directly related to protection against toxic chemicals and to protection against chemical weapons; or

(C) military purposes not connected with the use of chemical weapons and not dependent on the use of the toxic properties of chemicals as a method of warfare; or

(D) law enforcement including domestic riot control purposes,

as long as the types and quantities are consistent with such purposes;

(ii) munitions and devices specifically designed to cause death or other harm through the toxic properties of those toxic chemicals specified in subparagraph (b)(i), which would be released as a result of the employment of such munitions and devices;

(iii) any equipment specifically designed for use directly in connection with the employment of munitions and devices specified in subparagraph (b)(ii).

(c) nuclear weapons and other nuclear explosive devices.

(i) "Precursor" means any chemical reactant which takes part at any stage in the production by whatever method of a toxic chemical. This includes any key component of a binary or multicomponent chemical system;

(j) the terms "source material" and "special fissionable material" have the same meaning as given to those terms in the Statute of the International Atomic Energy Agency, done at New York on 26 October 1956.

Article 3

Each State Party undertakes to make the offences set forth in Article 1 punishable by severe penalties.

Article 4

1. Each State Party, in accordance with its national legal principles, may take the necessary measures to enable a legal entity located in its territory or organized under its laws to be held liable when a person responsible for management or control of that legal entity has, in that capacity, committed an offence set forth in Article 1. Such liability may be criminal, civil or administrative.

2. Such liability is incurred without prejudice to the criminal liability of individuals having committed the offences.

3. If a State Party takes the necessary measures to make a legal entity liable in accordance with paragraph 1 of this Article, it shall endeavour to ensure that the applicable criminal, civil or administrative sanctions are effective, proportionate and dissuasive. Such sanctions may include monetary sanctions.

Article 5

1. This Convention shall not apply to aircraft used in military, customs or police services.

2. In the cases contemplated in subparagraphs (a), (b), (c), (e), (f), (g), (h) and (i) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall apply irrespective of whether the aircraft is engaged in an international or domestic flight, only if:

(a) the place of take-off or landing, actual or intended, of the aircraft is situated outside the territory of the State of registry of that aircraft; or

(b) the offence is committed in the territory of a State other than the State of registry of the aircraft.

3. Notwithstanding paragraph 2 of this Article, in the cases contemplated in subparagraphs (a), (b), (c), (e), (f), (g), (h) and (i) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall also apply if the offender or the alleged offender is found in the territory of a State other than the State of registry of the aircraft.

4. With respect to the States Parties mentioned in Article 15 and in the cases set forth in subparagraphs (a), (b), (c), (e), (f), (g), (h) and (i) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall not apply if the places referred to in subparagraph (a) of paragraph 2 of this Article are situated within the territory of the same State where that State is one of those referred to in Article 15, unless the offence is committed or the offender or alleged offender is found in the territory of a State other than that State.

5. In the cases contemplated in subparagraph (d) of paragraph 1 of Article 1, this Convention shall apply only if the air navigation facilities are used in international air navigation.

6. The provisions of paragraphs 2, 3, 4 and 5 of this Article shall also apply in the cases contemplated in paragraph 4 of Article 1.

Article 6

1. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of States and individuals under international law, in particular the purposes and principles of the Charter of the United Nations, the Convention on International Civil Aviation and international humanitarian law.

2. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a State in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not be interpreted as condoning or making lawful otherwise unlawful acts, or precluding prosecution under other laws.

Article 7

Nothing in this Convention shall affect the rights, obligations and responsibilities under the Treaty on the Non-Proliferation of Nuclear Weapons, signed at London, Moscow and Washington on 1 July

1968, the Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on Their Destruction, signed at London, Moscow and Washington on 10 April 1972, or the Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on Their Destruction, signed at Paris on 13 January 1993, of States Parties to such treaties.

Article 8

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in Article 1 in the following cases:

(a) when the offence is committed in the territory of that State;

(b) when the offence is committed against or on board an aircraft registered in that State;

(c) when the aircraft on board which the offence is committed lands in its territory with the alleged offender still on board;

(d) when the offence is committed against or on board an aircraft leased without crew to a lessee whose principal place of business or, if the lessee has no such place of business, whose permanent residence is in that State;

(e) when the offence is committed by a national of that State.

2. Each State Party may also establish its jurisdiction over any such offence in the following cases:

(a) when the offence is committed against a national of that State;

(b) when the offence is committed by a stateless person whose habitual residence is in the territory of that State.

3. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in Article 1, in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite that person pursuant to Article 12 to any of the States Parties that have established their jurisdiction in accordance with the applicable paragraphs of this Article with regard to those offences.

4. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 9

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the offender or the alleged offender is present, shall take that person into custody or take other measures to ensure that person's presence. The custody and other measures shall be as provided in the law of that State but may only be continued for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted.

2. Such State shall immediately make a preliminary enquiry into the facts.

3. Any person in custody pursuant to paragraph 1 of this Article shall be assisted in communicating immediately with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national.

4. When a State Party, pursuant to this Article, has taken a person into custody, it shall immediately notify the States Parties which have established jurisdiction under paragraph 1 of Article 8 and established jurisdiction and notified the Depositary under subparagraph (a) of paragraph 4 of Article 21 and, if it considers it advisable, any other interested States of the fact that such person is in custody and of the circumstances which warrant that person's detention. The State Party which makes the preliminary enquiry contemplated in paragraph 2 of this Article shall promptly report its findings to the said States Parties and shall indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

Article 10

The State Party in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a serious nature under the law of that State.

Article 11

Any person who is taken into custody, or regarding whom any other measures are taken or proceedings are being carried out pursuant to this Convention, shall be guaranteed fair treatment, including enjoyment of all rights and guarantees in conformity with the law of the State in the territory of which that person is present and applicable provisions of international law, including international human rights law.

Article 12

1. The offences set forth in Article 1 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include the offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offences set forth in Article 1. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in Article 1 as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.

4. Each of the offences shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties required to establish their jurisdiction in accordance with subparagraphs (b), (c), (d) and (e) of paragraph 1 of Article 8, and who have established jurisdiction in accordance with paragraph 2 of Article 8.

5. The offences set forth in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 5 of Article 1 shall, for the purpose of extradition between States Parties, be treated as equivalent.

Article 13

None of the offences set forth in Article 1 shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

Article 14

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Article 1 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person’s race, religion, nationality, ethnic origin, political opinion or gender, or that compliance with the request would cause prejudice to that person’s position for any of these reasons.

Article 15

The States Parties which establish joint air transport operating organizations or international operating agencies, which operate aircraft which are subject to joint or international registration shall, by

appropriate means, designate for each aircraft the State among them which shall exercise the jurisdiction and have the attributes of the State of registry for the purpose of this Convention and shall give notice thereof to the Secretary General of the International Civil Aviation Organization who shall communicate the notice to all States Parties to this Convention.

Article 16

1. States Parties shall, in accordance with international and national law, endeavour to take all practicable measures for the purpose of preventing the offences set forth in Article 1.

2. When, due to the commission of one of the offences set forth in Article 1, a flight has been delayed or interrupted, any State Party in whose territory the aircraft or passengers or crew are present shall facilitate the continuation of the journey of the passengers and crew as soon as practicable, and shall without delay return the aircraft and its cargo to the persons lawfully entitled to possession.

Article 17

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in Article 1. The law of the State requested shall apply in all cases.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, which governs or will govern, in whole or in part, mutual assistance in criminal matters.

Article 18

Any State Party having reason to believe that one of the offences set forth in Article 1 will be committed shall, in accordance with its national law, furnish any relevant information in its possession to those States Parties which it believes would be the States set forth in paragraphs 1 and 2 of Article 8.

Article 19

Each State Party shall in accordance with its national law report to the Council of the International Civil Aviation Organization as promptly as possible any relevant information in its possession concerning:

(a) the circumstances of the offence;

(b) the action taken pursuant to paragraph 2 of Article 16;

(c) the measures taken in relation to the offender or the alleged offender and, in particular, the results of any extradition proceedings or other legal proceedings.

Article 20

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which cannot be settled through negotiation, shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.

2. Each State may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto, declare that it does not consider itself bound by the preceding paragraph. The other States Parties shall not be bound by the preceding paragraph with respect to any State Party having made such a reservation.

3. Any State Party having made a reservation in accordance with the preceding paragraph may at any time withdraw this reservation by notification to the Depositary.

Article 21

1. This Convention shall be open for signature in Beijing on 10 September 2010 by States participating in the Diplomatic Conference on Aviation Security held at Beijing from 30 August to 10 September 2010. After 27 September 2010, this Convention shall be open to all States for signature at the

Headquarters of the International Civil Aviation Organization in Montréal until it enters into force in accordance with Article 22.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the International Civil Aviation Organization, who is hereby designated as the Depositary.

3. Any State which does not ratify, accept or approve this Convention in accordance with paragraph 2 of this Article may accede to it at any time. The instrument of accession shall be deposited with the Depositary.

4. Upon ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, each State Party:

(a) shall notify the Depositary of the jurisdiction it has established under its national law in accordance with paragraph 2 of Article 8, and immediately notify the Depositary of any change; and

(b) may declare that it shall apply the provisions of subparagraph (d) of paragraph 4 of Article 1 in accordance with the principles of its criminal law concerning family exemptions from liability.

Article 22

1. This Convention shall enter into force on the first day of the second month following the date of the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, this Convention shall enter into force on the first day of the second month following the date of the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. As soon as this Convention enters into force, it shall be registered with the United Nations by the Depositary.

Article 23

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Depositary.

2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Depositary.

Article 24

As between the States Parties, this Convention shall prevail over the following instruments:

(a) the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, Signed at Montreal on 23 September 1971; and

(b) the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, Done at Montreal on 23 September 1971, Signed at Montreal on 24 February 1988.

Article 25

The Depositary shall promptly inform all States Parties to this Convention and all signatory or acceding States to this Convention of the date of each signature, the date of deposit of each instrument of ratification, approval, acceptance or accession, the date of coming into force of this Convention, and other relevant information.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, having been duly authorized, have signed this Convention.

DONE at Beijing on the tenth day of September of the year Two Thousand and Ten in the English, Arabic, Chinese, French, Russian and Spanish languages, all texts being equally authentic, such authenticity to take effect upon verification by the Secretariat of the Conference under the authority of the President of the Conference within ninety days hereof as to the conformity of the texts with one another. This Convention shall remain deposited in the archives of the International Civil Aviation Organization, and certified copies thereof shall be transmitted by the Depositary to all Contracting States to this Convention.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 209 25 267, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.